

[Mimi Stilling Jakobsen]

siet skal have det samme indhold, som de havde for 50 år siden. Det vil ændre sig, og det skal ændre sig. Ministeren var selv inde på, at det nu måtte være på tide, at man overvejede, om man ikke kunne få spansk ind som et valgfrit fag. Jeg er ganske enig med ministeren. Vi ville sikkert på en lang, lang række andre områder kunne blive enige om, at der er emner – det har vi jo bare ikke noget at gøre med i folketinget – som må vige for andre emner, fordi der kommer nye behov. Ministeren nævnte selv datalogi og andre ting.

Tendensen er altså at komme bort fra fagopdelingen, fordi man siger, den er gammeldags. Ja men der er jo nok en grund til, at man har fagopdeling. Fag har dels forskellige emner, de beskæftiger sig med, dels en forskellig metode. Det ønsker man altså ikke længere at tilgodese. Det bliver en gang sammenkogte retter, hvor man kan plukke lidt op af den gryde og lidt op af den gryde og så beskæftige sig med, hvad man synes kunne være interessant. Det er sikkert interessant, men det kan ikke give det overblik og det grundlag, som er nødvendigt, hvis man overhovedet fortsat skal kalde gymnasiet almindennende.

Jeg vil også godt spørge: hvad er endemålet for ministeren? Ministeren siger blødt og rundt formuleret, at ministeren endnu ikke har lagt sig fast på, hvordan gymnasiet skal se ud. Ja men hvor er det, vi skal hen? Er det den 12-årige enhedsskole? Er det, som LO udtrykte det, maskinarbejderne og civilingeniørerne, der skal gå hånd i hånd igennem hele uddannelsesforløbet? Er det stadig væk den holdning, at det jo ikke er finere med bøger, men alligevel? Er det stadig væk sådan, at man vil lægge flere boglige fag over i de praktiske uddannelser, mere praktisk aktivitet, kreative fag ind i de boglige uddannelser? På et eller andet tidspunkt har man så to uddannelser, der ligner hinanden så meget, at man af ressourcemæssige grunde lige så godt kan lægge dem sammen, og så har man en enhedsuddannelse for de 16–19-årige.

Hr. Ole Vig Jensen var i sin tale inde på, at vi ikke må gøre det her med lukkede øjne. Jeg synes, ministeren må spille ud mere konkret, gerne i dag, og sige, hvor ministeren gerne vil hen. Det føler jeg ikke ministeren har gjort i dag. Der var absolut tilløb til det i

rektortalen i 1980, og det er da også muligt, at ministeren stadig væk mener det. Men jeg synes stadig væk, at vi famler os frem i blinde, når vi ikke ved, hvad det er for synspunkter, vi har med at gøre.

For centrum-demokraterne er der for så vidt ikke meget nyt at melde i forhold til for et år siden. Vi finder stadig væk, at gymnasiet bør være den studieforberedende, den almindennende uddannelse, og det har vi også tilkendegivet, da jeg sagde, at vi ville stemme for dagsordenen. Det skal stadig væk være en eksamen med det fagligt højeste niveau, og det skal afgjort være for dem, der har lyst til og interesse for at gå den vej.

Centrum-demokraterne har tidligere fremsat forslag her i folketinget om et 4-årigt gymnasium, og det står vi stadig væk ved. Når man kom med indvendingen om, at det måtte være en nødløsning, ville jeg gerne acceptere det, det var det faktisk ment som. I mangel af en afgangsprøve fra folkeskolen, som virkelig kunne give adgang til en lang række mellemuddannelser, så vi gerne, at man gik fra folkeskolens 9. klasse over i gymnasiet, tog en 2-årig eksamen først, hvorefter man havde adgang til en lang række mellemuddannelser, hvortil der i dag kræves en fuld studentereksamen. Vi er ikke tilhængere af, at man skruer kravene op til alle disse uddannelser og siger: nu er det næsten kun studenter, der kan bruges. Efter disse 2 år kunne man vælge enten at gå ud med denne eksamen, og det gav så adgang til disse uddannelser, eller man kunne gå videre i en rent studieforberedende 2 års periode, som så blev afsluttet med en studentereksamen.

Vi har ikke i år genfremsat dette forslag, men jeg tør roligt love, at det nok skal komme frem igen. Der er jo ingen grund til med kortere mellemrum at indkassere flere nederlag end højst nødvendigt, så vi har besluttet at springe denne periode over, men vi skal da gerne vende tilbage med det.

Som sagt synes jeg, at ministeren må komme op og fortælle, hvor man vil hen. Det kan godt være, at der ikke i undervisningsministeriet er truffet afgørelse om det, men stadig væk har vi dog en socialdemokratisk minister, vi har en fagbevægelse, og vi har et socialdemokrati, der siger adskillige ting om, hvor de ønsker at vi skal hen, og vi vil gerne